

## HYMN DO MATKI BOSKIEJ OSTROBRAMSKIEJ

Błogosławiona między niewiastami,  
Panno, co w Ostrej świecisz Bramie,  
Ty jesteś dla nas Matką Miłosierdzia,  
W której na zawsze miłość zamieszkała.

Głowę Twą wieńczy światło gwiazd dwunastu,  
Ściele się księżyc pod Twój Obraz święty,  
Ręce złożyłaś pełna zdumienia,  
W sercu piastując Bożą tajemnicę.

Wspomnij, Maryjo, na samotność własną,  
Duszę przesyta mieczem przepowiedni,  
Kiedy pod krzyżem stałaś pełna bólu,  
Syn zaś umierał dla zbawienia świata.

Zejdź, Miłosierna, z wysokiego tronu,  
Który się wznosi nad pielgrzymią drogą;  
Użał się nędzy i niedoli naszej,  
Obu narodom daj braterską jedność.

Prowadź nas, Pani, do Twojego Syna,  
Naucz Mu służyć wiernie aż do końca;  
Jemu i Ojcu z Duchem pocieszenia  
Chwała niech będzie teraz i na wieki. Amen

## Z OGŁOSZEŃ

- Dzisiaj Msza o godz. 16<sup>00</sup> z udziałem dzieci komunijnych.
- Dzisiaj po Mszy wieczornej spotkanie dla narzeczonych, którzy wezmą ślub w przyszłym roku.
- Zapraszam rodziców dzieci komunijnych, rocznicowych i kandydatów do Bierzmowania w czwartek na Mszę św. o godz. 17<sup>00</sup>. Będziemy za przyczyną bł. Karoliny prosić o potrzebne łaski dla waszych dzieci.
- Za tydzień – uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Msza dla dzieci rocznicowych o godz. 16<sup>00</sup>.
- We wtorek kancelaria będzie nieczynna.
- **KALENDARIUM**
  - 16.XI – **MB Ostrobramskiej**;
  - 18.XI – wspomnienie **bł. Karoliny Kózkówny**, dziewicy i męczennicy;
  - 19.XI - wspomnienie **bł. Salomei, dziewicy**.
  - 20.XI - wspomnienie **Św. Rafała Kalinowskiego**.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana: **Ś.P. ROMAN SZYMAŃSKI (l.52) z Dobrzenicy**. Pogrzeb odbędzie się w czwartek o godz. 13<sup>00</sup>. **Wieczny odpoczynek...**



# WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595;  
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

33 Niedziela Zwykła

14 listopada

443'21



LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Dn 12,1-3 \* Ps 16 \* Czytanie II: Hbr 10,11-14.18

Ewangelia: Mk 13, 24-32

**W** owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą. Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba. A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo! Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedźcie, że blisko jest, we drzwiach. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec. **Oto słowo Pańskie**

**PRZYJDŹ, PANIE JEZU!**

**G**dy rok liturgiczny zbliża się ku końcowi, gdy kierujemy nasze myśli ku sprawom ostatecznym, modląc się za zmarłych, Pan Jezus mówi w dzisiejszej Ewangelii o końcu świata. Skończy się to, co widzialne, choćby było tak wielkie i fascynujące jak księżyc i słońce. „Przemija postać tego świata”, mówi Apostoł Paweł. Dla chrześcijanina przemijanie nie jest wyrokiem i powodem smutku. Pierwsi chrześcijanie w czasach prześladowań pocieszali się słowami pełnymi nadziei, że ten świat naznaczony złem, kłamstwem, nienawiścią prędzej czy później przeminie. Czas cierpienia i samotności, niesprawiedliwych wyroków, niewinnych śmierci dobiegnie kresu, gdy Pan powróci, by objawić swoje Królestwo miłości, sprawiedliwości i pokoju. Pierwsi chrześcijanie wiedzieli, że nie mają nic do stracenia. Ani pieniądze, ani sława, ani pozycja, ani wszystkie

skarby tej ziemi nie są ważniejsze od życia wiecznego. Chrześcijanin, żyjący łaską pierwszego błogosławieństwa – „Błogosławieni ubodzy w duchu,

albowiem do nich należy królestwo niebieskie”, nie jest związany z tym światem tak bardzo, by zapomnieć o świecie przyszłym.

Wyobraźmy sobie oblubienicę, która czeka na powrót oblubieńca, by ją poprowadził w weselnym orszaku do ich wspólnego domu. Oblubienica jest przywiązana do swego rodzinnego domu, do pokoju, w którym się wychowała, do zabawek, przedmiotów, pamiątek. Ale jeśli to przywiązanie jest tak silne, że

rodzi pragnienie, by oblubieniec nie przychodził, bo jej tu jest dobrze i boi się zmiany, rodzi się pytanie: czy naprawdę jest oblubienicą, czy kocha tego, który ma przyjść?

A idąc jeszcze dalej: Jeśli zaczyna myśleć, że ten który ma przyjść coś jej zabierze, że przez niego straci to, co ma

– miłość może przerodzić się w niechęć, czy wręcz w nienawiść. Prawdziwa oblubienica tęskni za oblubieńcem. Miarą jej miłości jest pragnienie, by już przyszedł ten oczekiwany. Trzeba będzie zostawić dotychczasowe życie, swój dom, swoje przyzwyczajenia, by żyć miłością, która nadaje sens wszystkiemu.

Apokalipsa pisana przez św. Jana w więzieniu na wyspie Patmos, w czasach prześladowań,

kończy się wielkim wołaniem ubogich w duchu, modlitwą tęsknoty płynącą z serca oblubienicy: **A Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech powie: Przyjdź! Przyjdź, Panie Jezu!** (Ap 22, 17.20.)

**Ks. Proboszcz**



## Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

529



*mną, co się Tobie podoba, na wszystko jestem gotowa, ale Ty, o Panie, nie odstępuj ode mnie ani na moment.*

## MATKA MIŁOSIĘRDZIA

Podobnie jak od siedmiu wieków Matka Boża Częstochowska na Jasnej Górze, tak Pani Ostrobramska, Matka Wschodu i Zachodu, od ponad trzystu lat króluje z wysokości swojego nadbramnego wzniesienia całej ziemi litewskiej, białoruskiej i polskiej. „Świeci” blaskiem wspaniałych szat przez okna kaplicy nad Ostrą Bramą, widoczna z daleka. Dobrze znany wizerunek Najświętszej Panny z lekko pochyloną głową, w aureoli dwunastu gwiazd i wielu promieni. Przymknięte oczy, skrzyżowane na piersiach delikatne dłonie, smukłą postać okoloną półksiężycem. Jej urok, łagodność, niezwykła słodycz i zamyślenie wzbudzają ufność

i nakłaniają do modlitwy. /.../ Wiele godzin przed obrazem Miłosiernej Matki spędziła na modlitwie święta Faustyna, sekretarka Miłosierdzia Bożego, mieszkająca w wileńskim domu swego Zgromadzenia ponad trzy lata. Z radością też adorowała namalowany pod jej natchnieniem przez Eugeniusza Kazimirowskiego wizerunek Miłosiernego Chrystusa – zawieszony po raz pierwszy w Ostrej Bramie na okres uroczystego Triduum, zamykającego Jubileuszu Tysiąclecia Odkupienia w dniach 26 do 28 kwietnia 1935 r. W okresach komunistycznych prześladowań w ręce Królowej Ostrobramskiej oddawał losy narodu polskiego i ludów pobratymczych Prymas Tysiąclecia. We wrześniu 1993 r. podczas pielgrzymki do krajów nadbałtyckich Święty Jan Paweł II odwiedził także Wilno. W Ostrej Bramie poprowadził nabożeństwo różańcowe, transmitowane na cały świat. Wypełniał w ten sposób prośbę Fatimskiej Matki, wzywającej do odmawiania Różańca. Zawierzył Najświętszej Maryi Pannie ziemię i narody tego regionu Europy, dziękował za ogrom łask. Prosił, by Matka Miłosierdzia – Królowa i opiekunka z Ostrej Bramy prowadziła wszystkich ludzi po drogach pokoju, sprawiedliwości i wiary. Po przybyciu do sanktuarium Ojciec Święty powiedział: „Ta Ostrobramska świątynia od wielu już wieków każdego dnia widzi licznych pielgrzymów, przynoszących Matce Miłosierdzia swoje radości i troski. Dlatego ta Brama stała się miejscem spotkania z Matką Chrystusa i Kościoła, miejscem jedności wszystkich wierzących tego kraju. Chrześcijanie z Litwy, Polski, Białorusi, Ukrainy i innych krajów gromadzą się tu, by w obliczu Dziewicy Maryi, jak bracia i siostry dzielić się tą samą wiarą, jedną nadzieją i prawdziwą miłością. W Watykanie jest Kaplica Litewska, którą zdobi taki sam obraz. Stamtąd następcą świętego Piotra często przyłącza się do modlitwy, która z tego miejsca unosi się do Boga. Dziś, na początku podróży duszpasterskiej do krajów bałtyckich cieszę się, że jestem tu nie tylko duchem, ale i ciałem. Jako pasterz Kościoła Powszechnego, otoczony waszą modlitwą, przychodzę, by złożyć w macierzyńskie ręce Maryi swoje dziękczynienie i prośby.“